Tiende jaer. N° 94. Zaterdag, 8 Augustus 1863.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt s'dingsdags, s'donderdags en zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by M.-F. COLLÉE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, n° 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement is bepaeld op 7 fr. binnen de stad.
» » 8 fr. buiten »
Een blad afzonderlyk. . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel. . . . . 15 »
De reklamen » . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven genieten voordeeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 8 AUGUSTUS.

Kapitalisatie van den Scheldetol.

Men leest in *la Paix* :

Men noemt heel ten onregte « *bevryding der Schelde* » de geldelyke operatie, die door het belgisch kabinet gedaen werd en welke bestaet in de kapitalisatie der jaerlyksche tollen, welke Holland geniet sedert het traktaet van 1839.

De Schelde was reeds lang volkomen vry, voor alle de vlaggen der wereld, want Holland kon aen geen enkel schip verbieden de rivier in te varen; het mogt evenmin het soort van barreelregt, door geen halven centiem verhoogen.

In plaets van nu die belasting in 't klein te betalen, betaelt ze België in eens; België belast de schatkist met eenige millioenen. In een woord, België legt een hypotheek af. Dat men die operatie goed vinde, 't zy zoo; maer dat de gezigten en de huizen daervoor geïlluminneerd worden, alsof er eene victorie behaeld was, dat is niet redelyk.

Heeft men ooit eenen eigenaer 's avond zyn huis zien illumineeren, omdat hy het 's morgens van een hypotheek ontlast heeft?

Wonderlyk! in den Haeg gelyk in Brussel, roemt men er op, dat men eene schoone zaek gedaen heeft. Wie bedriegt men hier? Wy vreezen dat het finael voordeel voor onze noorderbroeders zyn zal : hunne scherpe doorzigtigheid in al wat handel aengaet, is gekend.

Zy wisten dat het princiep van den tol der Schelde hatelyk geworden was, en dat de tol grootelyks gevaer liep van geheel afgeschaft te worden, zonder eenen centiem vergoeding, als de algemeene oorlog uitberstte; — dat dit princiep zelfs in vollen vrede zou gevallen zyn, als België hadde opgehouden die belasting aen alle schepen terug te geven.

M. Rogier heeft zich al te veel gehaest, zoo spoedig en aen zoo hoogen prys, den koop toe te staen; daerby België — en België alleen is verantwoordelyk voor de 36 millioen die er moeten betaeld worden! Dat is een groot stuk geld voor een klein beurzeke, en wy zullen zien wie het op slot van rekening zal betalen.

M. Hymans en zekere kwittancie.

Men leest in het *Handelsblad* :

Ieder week braekt de kleine Hymans zyn vuer uit tegen de Antwerpenaers, die hy met al de schimpwoorden overlaedt, welke in zyn woordenboek te vinden zyn. Volgens hem zouden zy in plaets van beweging te maken, het ministerie op de kniën moeten danken voor de weldaed van geëmbastilleerd te worden.

Er was een tyd dat M. Hymans in 't geheel zoo kwaed niet tegen Antwerpen was — het was in die schoone dagen toen de kommissie der 5e wyk aen den scribent der *Indépendance* eenige stukken van vyf franks voor de oogen liet flikkeren, om de zaek van Antwerpen voor te staen.

Weet M. Hymans nog, dat er in 1854 eene brochuer verscheen, zoowel in 't vlaemsch als in het fransch, eene uitvoerige petitie aen den Koning over het onregt dat ons werd aengedaen? Weet hy nog wat er in die petitie geschreven stond en wie deze en andere reklamen van Antwerpen, op het papier stelde? Indien M. Hymans het vergeten is, wy voor ons weten het nog zeer goed, en een fransch weekblad *le Meeting*, doet wel het eens te herinneren.

Ziehier wat M. Hymans, die tegenwoordig Antwerpen iedere week in de *Office de Publicité* beleedigt, bekladt en belastert, in 1854 schreef, toen hy gedurig aen de slippen hing van Matthyssens-zaliger, den grooten beweger tegen de forten en kasteelen :

« Denkt men dat het niets is eene groote koopstad, zoo » als men doet, in een oorlogsplaets te veranderen Telt » men voor niets die schrikkelyke bedreiging boven eene » stad, *wier rykdom de vrede is — die bedreiging waerin* » *gansch België belang heeft en ze van den horizont te* » *zien verdwynen, welke er door verdonkerd wordt.*

» Is het niet genoeg dat men door onze geschiedenis kan » bewyzen, wat nadeel de oude vestingen van Antwerpen » reeds hebben te weeg gebragt? Dat men de historie van » al die beiegeringen herleze, tegen Spanje en Vrankryk » onderstaen. *Dat men het bombardement van* 1830 *en* » *zyne noodlottige gevolgen gedenke.*

» Antwerpen zou weêr een middenpunt van militaire » operatiën worden — en dit nadat zooveel *plegtige beloften* » sedert 1830, deden hopen *op de afbraek van het kasteel* » *en van die trouwelooze bastions, wier kanons nu eens* » *onze eigene entrepots zullen in brand schieten*, dan » weêr den vyand zullen mitrailleeren.

» Antwerpen, de eerste koopstad des lands, geprangd in » een net van militaire servituden, tegen gehouden in zynen » vooruitgang, *overgeleverd aen plageryen die een alge-* » *meen misnoegen doen ontstaen*, de openbare veiligheid » benadeelen en een hinderpael zyn aen de handelsbeweging » — dat zyn hinderpalen, welke men met gelatenheid zou » verdragen, indien zy niet te vermyden waren geweest.

» Maer Antwerpens handelshaven vraegt niet om eene » oorlogstad te worden. Uwe Majesteit weet wel : *die ves-* » *tingen worden opgerigt in het belang van allen. Het is* » *heel België dat men verdedigt door de vestingen van* » *Antwerpen, en het is Antwerpen alleen dat er door lydt.* »

Ziedaer wat de kleine Hymans toen schreef, lees wat hy nu schryft. Wanneer was hy opregt, wanneer schreef hy met overtuiging? Noch den eersten, noch den tweeden keer, denken wy — zoo min in 1854 als in 1863 In 1854 betaelde men hem zyne artikels; in 1863 schryft hy zeker niet voor den koning van Pruissen.

Dat hy in 1854 betaeld werd door de Antwerpsche kommissie, wordt door de volgende kwittancie bewezen, welke M. Hymans afleverde aen M. Matthyssens :

« *Reçu de M. Matthyssens la somme de trois cents* » *francs à valoir sur les travaux faits et à faire pour la* » *commission des faubourgs et de la* 5e *section de la ville* » *d'Anvers.*

Bruxelles, le 21 *avril* 1854.
LOUIS HYMANS.

300 fr.

» *Ci joint mon adresse à partir du* 1er *mai.*
» MERCI *à la hâte.* L. H.

» Ontvangen van M. Matthyssens de som van drie honderd francs, op rekening van het gedane en nog te doene werk voor de kommissie der voorsteden en der 5e sektie van de stad Antwerpen.

Brussel, 21 april 1854.
LOUIS HYMANS.

Hierby myn adres te beginnen met 1 mei.
GEDANKT in haest. L. H.

Wat weerde heeft na dat alles, de opinie van M. Hymans, die vandaeg zwart maekt in de oogen des lands, wat hy gisteren als wit voorstelde? Gisteren hadden wy gelyk, de kasteelen waren onze ondergang, de ruiën van onze koopstad; vandaeg is die zelfde schryver een der grootste voorstanders van de forten en kasteelen en wy? — wel wy zyn van den duivel bezeten.

't Is mogelyk dat M. Hymans overtuiging heeft van 't geen hy nu zegt; maer wy gelooven het niet. Voor ons is hy een Zwitser, die onder alle vaendels dienst neemt en diegenen op het lyf zal schieten, wier vaendel hy gisteren volgde. M. Hymans is met deze publiciteit geoordeeld en veroordeeld.

Tongeren, de 7 *augustus* 1863.

Mynheer den Redakteur,

Er zyn nog van die menschen die zich kunnen chagerneeren voor het politiek, die zich kwaed bloed

---

DE KLEERMAKER IN DUIZEND ANGSTEN,

OF ACHT DAGEN ONDER EENE ROOVERBENDE.

(*Vervolg*)

Met verbazing zag ik de vrouw van den kapitein my naderen. Ik groette haer beleefd en met zooveel eerbied als myn toestand zulks gedoogde.

Zy echter maekte zeer weinige pligtplegingen, en met eene fiere houding zeide zy : het is al eene zonderlingen taek die myn man my heeft opgedragen, ziekenoppasser te zyn by een struikroover, — daervoor ben ik waerachtig niet in de wieg gelegd, en daerby op straffe des doods toe te zien dat niemand met hem spreekt. Waerlyk heerlyke bevelen, — er moeten al zeer geheime betrekkingen tusschen hem en u bestaen, — het bleef door my niet onopgemerkt, dat hy huilde toen hy uwe cel verliet; hy is anders waerlyk zoo gevoelig niet — en dat zonderlinge verbod aen alle manschappen, dat niemand de grot verlaten mogt voor zyne terugkomst — ieder onzer verdiept zich in allerlei gissingen — enfin, hebt gy iets noodig?

Ik. Slechts een weinig water, mevrouw! mogt u ook daerby een stuk brood willen voegen, dan heb ik vooreerst geene verdere behoefte, overigens ben ik maer liever alleen; ik heb rust noodig.

Mevrouw. Dat komt nog al goed, want gy begrypt, dat ik met dien eerepost niet zeer gediend ben.

Onmiddellyk bragt mevrouw my eene flesch wyn, eene karaf met water en suiker, brood, vleesch, boter, en rigtte als het ware eene geheele tafel voor my aen, zette eene tafelschel voor my neder, en vertrok met het zeggen : Ziedaer, als gy verder nog iets mogt noodig hebben, moet ge maer schellen, ik zal uwe deur sluiten.

Zie, zoo zuchtte ik, niemand der booswichten kan my naderen, ik heb geen lastige bezoekers te vreezen; en hierop verviel ik andermael in myne droevige overpeinzingen. De kapitein huilde, zeide zy — daer mag ik my toch iets goeds van voorstellen — hy was gevoelig getroffen door den dood zyner dochter en de ellende waerin hy zyn gezin had gestort. — Zeer zeker knaegt hem zyn geweten; geen der roovers mag gedurende zyne afwezigheid dit hol verlaten, — welligt reeds een geheime maetregel om verdere booze daden te voorkomen. — O mogt dit zoo zyn! Mogt de Voorzienigheid zyn geweten doen ontwaken! Ja dan, dan was ik zeker gered.

Zou hy ook myne vrouw gaen bezoeken? Neen, dat durft hy niet, daertoe is hy te voorzigtig, die ontmoeting zou hem overmydelyk in het verderf storten. Maer zynen zoon? ja, dat is mogelyk, dien kan hy gerust zien en hooren spreken, iederen Zondag is daertoe in de kerk gelegenheid; onder de vele vreemdelingen blyft hy ongemerkt, en ook niemand kent hem, dit zal hy zeker doen. God weet welke indrukken de woorden van zyn zoon op den kansel uitgesproken, niet op hem maken? mogt de tekst eens toevallig op hem toepasselyk gekozen zyn; — toevallig zeg ik, o neen, niets is toevallig, alles geschiedt onder de bestiering der Voorzienigheid. Ik gevoel my hoe langer zoo geruster; lydelyk zal ik Gods beschikking over my afwachten.

Ik verliet myne bange legerstede en zette my aen het tafeltje, om iets van de aegebragte spyze te nuttigen.

Aldus tegen het beschot gezeten, dat myne cel van de groote zael scheidde, hoorde ik een druk gesprek van twee roovers. Nieuwsgierig leunde ik myn oor tegen den wand en verstond duidelyk de volgende zamenspraek.

— Wel, kameraed Sjek! wat dunkt je van dat vreemde gebakje, dat daer voor een paer dagen is komen aenwaeijen, en nu ziek ligt zonder dat iemand onzer hem mag naderen?

Sjek. Dat zal ik je gauw zeggen, Simpje! ik geloof niet dat die zaek zuiver is, ik durf wedden dat hy een politie of justitiedienaer is, die getracht heeft ons op het spoor te komen en aen de galg te helpen — maer nu hy ziet dat de kapitein hem te wakker af is, breekt hem het klamme doodzweet uit, dat is zyne eenige ziekte.

Simpje. Best mogelyk, misschien heeft hy den kapitein willen wys maken, dat men ons verblyf op spoor is, en dat de kapitein zich daervan tracht in te lichten; waerom zouden wy anders allen te huis moeten blyven en niets mogen uitvoeren.

Sjek. Weet je wat my bevreemdt, gisteren morgen ging de kapitein in kwade luim naer hem toe en kwam bedaerd, ja zelfs neêrslagtig van hem terug. Kort daerop gaf hy order, dat niemand de grot mogt verlaten, en hy zelf vertrok.

Simpje. Kunnen wy den vreemde geen bezoek brengen en trachten hem uit hooren?

Sjek. Wel neen, heb je dan niet opgemerkt dat zyne cel in een cachot veranderd is. Gesloten hoor, en de sleutel by mevrouw de princes.

Simpje. Wel duivels! dan begryp ik het al, hy is, zoo als ik zeide, een politiedienaer, die zich eens heeft willen uitslooven om ons op het spoor te komen, maer is ongelukkig in het net geloopen; nu, daer zullen wy pret van hebben, eerstdaegs hebben wy galgeparade en onze seigneur blaest den kraeijemarsch.

Sjek. Nu dan verzoek ik om voor beul te mogen spelen, en dan..... daer zal hy niet van opfrisschen.

Simpje. Nu ja wat zou je! De kapitein wil immers geene andere doodstraf dan de galg.

Sjek. Goed, maer ik maek een strop die niet digt trekt, dan kan hy er wil van hebben.

Simpje. Nu ja, dat zal myn een zorg zyn.

Sjek. Maer, jongen! ik brand van nieuwsgierigheid; daer valt my iets in: jou wyf is de beste vriendin van mevrouw de princes, zou zy haer niet kunnen bewegen om voor